

SOPSAMLARMONSTER

TILLSAMMANS FÖR MILJÖN!

MONSTERHISTORIA

Det var en tidig morgon på återvinningscentralen. Leon gick sakta mellan sopcontainrarna visslandes på sin favoritlåt. Han spanade då och då ner i en container för att se att det var rätt sopor på rätt plats. Hässleholmarna är verkligen duktiga på det här att sortera, tänkte han tyst för sig själv.

Plötsligt hörde han ett ljud. Han stannade upp och tittade sig omkring. Han fortsatte sin promenad. Plötsligt hörde han det igen. Det lät som någon som fnittrade. Mycket konstigt, Leon ville veta var ljudet kom ifrån, det verkade komma från skogsdungen. Kunde det vara någon som gömde sig bakom stenen? Han stannade upp, lite läskigt var det allt. Vad kunde det vara som gömde sig där och fnittrade så konstigt. Tänk så var det något farligt... fast det skulle nog inte fnittra så där gulligt, kanske mer morra och ryta, eller kanske hoppa fram och skrämma honom. Han bestämde sig för att se efter. Sakta böjde han sig fram över stenen. Och ni må tro han blev förvånad, där bakom stenen satt elva färgglada små figurer. Plötsligt hoppade monsterna upp på stenen.

– Vilka är ni? Frågade Leon.

– Monster, monster, monster ropade de små figurerna till svar.

Monster, tänkte Leon, brukar inte monster vara stora, arga och väldigt, väldigt farliga? Visst, de här figurerna såg väl ut som monster men inte verkade de vara speciellt arga eller farliga och stora var de inte heller.

– Är ni inte farliga och arga och skräms som mons-

ter gör? Och vad gör ni bakom stenen? Frågade Leon.

– Farliga hihihihihhi, nääää vi är inte farliga. Arga och skräms gör vi inte heller speciellt ofta, svarade det lilla blå monstret.

– Joho, det gör vi visst, om någon slänger sopor fel! Hohohoho mullrade det randiga lilla monstret.

– Vadå slänger fel? Frågade Leon.

– Ja precis. Vi är sopsamlarmonster. Vi älskar att samla sopor och skräp och när vi har samlat det så sorterar vi det. Det är hur kul som helst.

– Vi brukar hjälpa barn och vuxna att sortera sitt skräp rätt, fortsatte det randiga monstret. Leon böjde sig fram och plockade upp det monster som hade pratat mest i handen.

– Vi bor i skogen, det finns hur mycket skräp som helst i skogen att samla. Du kan få följa med oss ut på en samlarjakt. Själv så samlar jag på mindre elavfall. Min bror här, han samlar på ljuskällor. Vi är supersnabba på att samla.

– Sopor i skogen, svarade Leon. Inte finns där väl sopor i skogen?

– Nej, de flesta slänger sina sopor i olika soptunnor, precis som man ska. Men ibland händer det att sopor hamnar i naturen, och det är väldigt vääääääldigt vääääääääldigt farligt. Mycket farligare än det farligaste monstret, fortsatte det blå monstret med antennerna.

– Oj vad läskigt svarade Leon. Såklart jag följer med er, i naturen får det inte vara kvar.

